

Se sanna on hea, mis ma kuulsud, ja kiitsid
nenda issi mo kohut õigeks, mis ma so
peäle moistsin? Mikspärrast polle sa siis
mitte Jehowa wanner piddanud, egga
sedda kasko, mis ma sind kasknud? Käl
Simeil nüüd märko sai, et surm tõeste ta
palgaks piddi sama, ja et ta omma en-
nese lia julgusse ja holetusse läbbi se õn-
netusse sisse sattund. Agga et ta weel
parreminne omma surma süüd ja Jum-
mala nubtlust, mis keige ta kurja pärrast
ta peäle oli tulnud, piddi õppima tund-
ma; siis ütles kuningas weel ta wasto:
Sa tead keik sedda kurja, mis so südda-
mes ka Jummalale teada on, mis samo-
lisa Dawetile teinud. Temma on sedda
sulle kül andeks annud, agga Jehowa
ramatust ja melest polle se weel mitte är-
rakustatud ja ärraleppitud, sepärrast on
ta nüüd so kurjust jälle taggasi saatnud
so pea peäle, agga kuningas Salomon

on

on õnnistud ja Daweti aujärg peab Je-
howa ees kindel ollema iggaweste. Ja
kuningas andis Zojar a poia Wenajale
kasko, ja ta läks wälja ja hakkas ta peäle
et ta surri.

Sallajad Salomoni takkafiusajad ja
muud kurjateggiad olid nüüd hästi allan-
dud ja hopis ärakautud, sepärrast läks
se kuningriik nüüd iggapäaw kindlamaks
ta käes. Ta noudis sedda ka wäljastpid-
diste waenlaste eest rahho sees hoida, ja
sa: selle pärrast Egiptusse kuningaga Wa-
raoga langusseks ja wottis temma tütre
naeseks ja wiis tedda Daweti liina, kun-
ni ta omma ja Jehowa kodda piddi wal-
mis ehitama. Keige ennamiste noudis
ta Jummalala sõbrust, et ta ni hästi issi
teadis, kui ka omma issa läbbi õppetud
olli, et, kes tedda auustab, tedda auus-
tab temma jälle, ja kes Jummalala sanna

) (2

ja